

Development of Urban Sports Culture through the Exploration of Sports Events and Urban Management

Kianoosh Zakerhaghighi¹| Ali Zeynaly Azim^{2*}

1. Professor, Department of Urban Planning, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. Email: zakerhaghighi@iauh.ac.ir

2. Corresponding Author, Post-doctoral researcher in urban design, Faculty of Architecture and Urban Planning, Shahid Rajaee Tarbiat University, Tehran, Iran. Email: al.zeynaly@gmail.com

ARTICLE INFO

Article type:
Research Paper

Article History:
Received 16 October 2024
Revised 15 November 2024
Accepted 20 December 2024
Published Online 04 January 2025

Keywords:
Culture,
Sports events,
Sports culture,
Urban culture,
Urban Management.

ABSTRACT

Sports events have a profound and multifaceted impact on the development of urban sports culture, making their study of significant academic and practical importance. This research aims to examine how urban sports culture can be cultivated through the exploration and utilization of sports events, emphasizing the pivotal role of urban management. Using descriptive-library methods and logical analysis techniques, this study delves deeply into the influence of sports events on the enhancement of urban sports culture. Findings reveal that hosting sports events can act as a catalyst for fostering social cohesion, increasing a city's attractiveness, and expanding its cultural and social impact locally and globally. These impacts highlight the importance of urban management in effectively integrating sports events into the broader framework of urban cultural development. The study presents several strategies: integrating sports events with local culture to create a distinctive urban identity, attracting exceptional cultural talents to enhance urban cultural evolution, and establishing cultural brands to boost the city's core competitiveness. Furthermore, urban management plays a crucial role in ensuring the sustainable use of sports infrastructure, fostering participatory planning, and leveraging sports events to strengthen social interaction and inclusivity. The findings of this research offer practical insights for policymakers and urban managers to optimize the synergy between sports events and urban management strategies, enabling the sustainable development of urban sports culture.

Cite this article: Zakerhaghighi, K. & Zeynaly Azim, A. (2025). Development of Urban Sports Culture through the Exploration of Sports Events and Urban Management. *Urban Development Policy Making*, 1 (1), 19-33. DOI: <http://doi.org/10.22034/judpm.2025.214475.1003>

© Kianoosh Zakerhaghighi & Ali Zeynaly Azim
DOI: <http://doi.org/10.22034/judpm.2025.214475.1003>

1. Introduction

Urbanization and industrialization over the last century have led to significant transformations in cities, particularly in the central areas and inner fabric of cities. These transformations, while driving economic and social progress, have also created critical challenges in the form of decaying urban infrastructures, dilapidated buildings, and underserved communities. The rapid urban growth and unplanned development in many regions have led to the emergence of informal settlements, deteriorating neighborhoods, and urban slums. In this context, revitalizing these urban areas, particularly those with inefficient infrastructure and substandard living conditions, has become one of the most significant urban challenges worldwide. In response, various urban policies and approaches have been implemented, but the effectiveness of these interventions has often been compromised by

the lack of adequate local participation, ignoring the social and cultural dimensions of the affected communities. Thus, urban regeneration, with a focus on sustainable, inclusive, and participatory development, is becoming increasingly important for improving the quality of life in these neglected areas. This study focuses on urban regeneration in the city of Sarab, specifically targeting deteriorating urban areas in need of revitalization.

2. Background

Through an integrated approach that combines urban planning, community engagement, and environmental sustainability, the research aims to develop a comprehensive framework for identifying and revitalizing the city's most vulnerable neighborhoods.

3. Methodology

The research adopts a descriptive-analytical and survey-based methodology. Data was collected through a combination of document analysis, including reports and plans from relevant governmental organizations, and interviews with experts, local authorities, and residents of the affected neighborhoods. This approach allowed for a comprehensive understanding of the urban challenges in Sarab, as well as insights into the needs and priorities of the local communities. To assess the urban decay and identify the areas most in need of regeneration, a set of qualitative and quantitative indicators was developed. These indicators included demographic, social, economic, environmental, and urban infrastructure criteria. The data was analyzed using advanced analytical tools, such as GIS (Geographic Information Systems), and multicriteria decision-making techniques like AHP (Analytic Hierarchy Process) and WLC (Weighted Linear Combination). These tools were used to map the city's decaying areas based on the identified criteria and to prioritize intervention strategies.

4. Results and Discussion

The results of the study indicate a clear spatial distribution of urban decay in Sarab, with the most deteriorated neighborhoods concentrated in the central parts of the city. The analysis of the collected data showed that factors such as high population density, low-income households, inadequate infrastructure, and limited access to basic services were the main drivers of urban decay in these areas. Additionally, socio-economic challenges such as unemployment, inadequate housing, and lack of community empowerment were found to exacerbate the vulnerability of these neighborhoods. In terms of specific indicators, the study found that the social and economic indices (such as poverty rate, unemployment rate, and social exclusion) had the highest impact on the overall condition of the urban fabric. Environmental factors, such as poor waste management and lack of green spaces, also played a significant role in the decline of urban areas. The findings suggest that a comprehensive approach to urban regeneration, which addresses both the physical infrastructure and the socio-economic needs of the local population, is essential for the success of revitalization efforts in Sarab. The AHP and WLC methods identified several key areas that require immediate attention, including improving infrastructure (such as roads, water supply, and sanitation), enhancing public services (education, healthcare, and transportation), and promoting social inclusion through community empowerment programs. The GIS mapping and decision-making process revealed that interventions in these areas could significantly improve the quality of life for the affected residents and contribute to the sustainable development of the city.

Conclusion

The study highlights the importance of a holistic and integrated approach to urban regeneration, particularly in cities like Sarab, where the challenges of urban decay are compounded by socio-economic inequalities and environmental degradation. The results underscore the need for a shift in urban planning strategies, from purely physical renewal to a more comprehensive model that incorporates social, economic, and environmental considerations. The findings suggest that the key to successful urban regeneration lies in engaging local communities in the planning and implementation processes. By empowering residents and involving them in decision-making, urban renewal efforts can be better tailored to meet the specific needs and aspirations of the community. Furthermore, the study emphasizes the importance of sustainable development practices that not only address the immediate

concerns of urban decay but also ensure long-term resilience to future challenges. In conclusion, the research demonstrates that urban regeneration in Sarab can be effectively achieved through a combination of participatory planning, targeted infrastructure improvements, and socio-economic development programs. The recommendations provided in this study offer a comprehensive roadmap for urban policymakers and planners to tackle the issue of urban decay in Sarab and similar cities facing comparable challenges. The results also serve as a valuable reference for future research in the field of urban regeneration and sustainable urban development.

پرورش فرهنگ ورزش شهری از طریق اکتشاف رویدادهای ورزشی و مدیریت شهری

کیانوش ذاکر حقیقی^۱ | علی زینالی عظیم^{۲*}

۱. استاد گروه شهرسازی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: zakerhaghighi@iauh.ac.ir

۲. نویسنده مسئول، پژوهشگر پسادکتری طراحی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران. رایانامه: al.zeynaly@gmail.com

اطلاعات مقاله

چکیده

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخ‌های مقاله:

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۷/۲۵

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۸/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۹/۳۰

تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۱۰/۱۵

کلیدواژه:

فرهنگ،

رویدادهای ورزشی،

فرهنگ ورزشی،

فرهنگ شهری،

مدیریت شهری.

رویدادهای ورزشی تأثیری عمیق و چندبعدی بر توسعه فرهنگ ورزش شهری دارند و بررسی این تأثیر از نظر علمی و عملی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این پژوهش با هدف بررسی چگونگی پرورش فرهنگ ورزش شهری از طریق اکتشاف و بهره‌برداری از رویدادهای ورزشی و با تأکید بر نقش کلیدی مدیریت شهری انجام شده است. در این تحقیق از روش‌های توصیفی - کتابخانه‌ای و تجزیه و تحلیل منطقی استفاده شده تا تأثیرات رویدادهای ورزشی بر ارتقای فرهنگ ورزش شهری به طور عمیق بررسی شود. یافته‌ها نشان می‌دهند میزبانی رویدادهای ورزشی می‌تواند به عنوان یک عامل تسریع‌کننده انسجام اجتماعی را تقویت کند، جذابیت شهر را افزایش دهد و تأثیرات فرهنگی و اجتماعی آن را در مقیاس محلی و جهانی گسترش دهد. این تأثیرات نقش کلیدی مدیریت شهری را در یکپارچه‌سازی رویدادهای ورزشی با اهداف توسعه فرهنگی و اجتماعی شهر برجسته می‌کند. در راستای این اهداف، پژوهش پیشنهادهایی ارائه می‌دهد، از جمله: ادغام رویدادهای ورزشی با فرهنگ محلی برای ایجاد هویتی متمایز شهری، جذب استعدادهای برجسته فرهنگی برای ارتقای توسعه فرهنگی شهری، و ایجاد برندهای فرهنگی برای افزایش رقابت‌پذیری شهر. علاوه بر این، مدیریت شهری باید تضمین‌کننده استفاده پایدار از زیرساخت‌های ورزشی، برنامه‌ریزی مشارکتی، و بهره‌گیری از رویدادهای ورزشی به عنوان ابزاری برای تقویت تعاملات اجتماعی و فراگیری باشد. نتایج این تحقیق راهکارهای عملیاتی برای سیاست‌گذاران و مدیران شهری فراهم می‌کند تا بتوانند هم‌افزایی میان رویدادهای ورزشی و استراتژی‌های مدیریت شهری را به طور مؤثر به کار گیرند و به توسعه پایدار فرهنگ ورزش شهری دست یابند.

استناد: ذاکر حقیقی، کیانوش و زینالی عظیم، علی (۱۴۰۳). پرورش فرهنگ ورزش شهری از طریق اکتشاف رویدادهای ورزشی و مدیریت شهری. *سیاستگذاری پیشرفت شهری*، ۱ (۱) ۱۹-۳۳. DOI: <http://doi.org/10.22034/judpm.2025.214475.1003>

© کیانوش ذاکر حقیقی، علی زینالی عظیم

DOI: <http://doi.org/10.22034/judpm.2025.214475.1003>

۱. مقدمه

فرهنگ شهری ویژگی‌های فرهنگی، خلق و خوی معنوی و ارزش‌های فرهنگی مشترک شهروندان طی توسعه شهر است [۱]. وظیفه اصلی فرهنگ شهری، استفاده از انسجام متنوع، نیروی میانه‌روی و نفوذ آن برای ایفای نقش در ارتقای توسعه اقتصادی شهری، توسعه مبادلات تجاری و اقتصادی خارجی و گسترش مبادلات فرهنگی است [۲]. از زمان میزبانی موفق بازی‌های آسیایی پکن در سال ۱۹۹۰، کشور من به طور موفقیت‌آمیزی میزبان رویدادهای ورزشی جامعی مانند المپیک پکن، بازی‌های آسیایی گوانگجو و المپیک جوانان نانجینگ بوده است. با توجه به برآوردهای کارشناسان و محققان داخلی و خارجی، میزبانی رویدادهای ورزشی می‌تواند سرعت توسعه شهری را افزایش داده و مقیاس توسعه شهری را گسترش دهد. می‌توان مشاهده کرد که در فرایند پیشنهاد، سازماندهی و برگزاری رویدادهای ورزشی، این امر نه تنها افزایش عظیمی در قدرت اقتصادی شهر میزبان، بهبود سطح نرم‌افزار و سخت‌افزار زیرساخت‌های شهری، بهبود تصویر شهر و چشم‌انداز ذهنی شهروندان ایجاد می‌کند، از همه مهم‌تر، تأثیر فرهنگی شهر به طور قابل توجهی با میزبانی رویدادهای ورزشی افزایش می‌یابد. رویدادهای ورزشی نقش ترکیب فرهنگ را دارند. می‌تواند فرهنگ تاریخی شهر، فرهنگ منطقه‌ای و فرهنگ خارجی پیشرفته را یکپارچه کند، محتوای غنی رویدادهای ورزشی را با فرهنگ غنی کند و گسترش دهد و رقابت بنیادین فرهنگی منحصربه‌فرد شهر را شکل دهد [۳]. فرایند پیشنهاد، سازماندهی و برگزاری رویدادهای ورزشی نیز فرایند انسجام توسعه فرهنگی شهری است. اینکه آیا شهر میزبان می‌تواند به نتایج مورد انتظار دست یابد و اینکه آیا تصویر کلی شهر می‌تواند تا حد زیادی بهبود یابد، به همبستگی نیروی محوری فرهنگی شهر بستگی دارد. از نظر خارجی، ارتباط فرهنگی می‌تواند نیروی میانه‌روی را در داخل و خارج از کشور خلاصه کند. مرکز فرهنگی نیروی گلبرگ نیرویی است که با ادغام عوامل متعدد شکل می‌گیرد. این امر شامل حمل و نقل ملموس، ارتباطات، مکان‌ها و دیگر ساختارهای سخت‌افزاری، و همچنین میراث فرهنگی و تاریخی نامحسوس، منابع انسانی و غیره می‌شود. در الگوی توسعه فرهنگی جهان متنوع امروز، افکار فرهنگی جهان به طور فزاینده‌ای خشن و در حال برخورد هستند، مبادلات و ترکیبات فرهنگی فعال‌تر هستند و فرهنگ شهری از طریق انتشار، نیروی میانه‌روی فرهنگی را شکل داده است [۴]. شهر میزبان باید قدرت نرم فرهنگی خود را بهبود بخشد، رقابت بین‌المللی خود را افزایش دهد، و فشار تقویت ساخت قابلیت‌های ارتباطی فرهنگی متمایز خود را تحمل کند. گوانگجو از فرصت میزبانی بازی‌های آسیایی استفاده کرد و بر رسانه‌های در حال ظهور و اینترنت برای افزایش محبوبیت میراث فرهنگی معنوی شهر تکیه کرد. جاذبه شهر باستانی بشریت یک نیروی مرکزی قوی در داخل و خارج از کشور تشکیل داده است. این افزایش نه تنها محبوبیت را افزایش می‌دهد، بلکه بر قدرت تأثیر انتقال فرهنگی شهری نیز می‌افزاید. به طور داخلی، انتشار فرهنگی می‌تواند نیروی مرکزی عموم مردم را در شهری که این رویداد در آن برگزار می‌شود، متحد کند. پیشنهاد موفق برای رویدادهای ورزشی در مقیاس بزرگ می‌تواند تا حد زیادی نیروی میانه‌روی مردم را افزایش دهد و حس افتخار و غرور آن می‌تواند به راحتی روح مثبت تلاش و میهن‌پرستی قوی شهروندان را تحریک کند [۵]. دولت از این وضعیت برای معرفی جذب رویداد به شهروندان و نیروی میانه‌روی الهام گرفته از جذب موضوع اصلی رویداد ورزشی، ادغام منابع جامعه، و جمع کردن تلاش‌های همه مردم برای اداره رویداد ورزشی، به طور طبیعی برای ترویج روح المپیک، بهبود کیفیت ایدئولوژیکی و اخلاقی شهروندان، و پرورش جامعه متمم اثرات متعددی از بسیج کردن کل جامعه برای مشارکت در ساخت قدرت نرم فرهنگی شهری دارد. نانجینگ که با موفقیت میزبان بازی‌های المپیک جوانان است، قصد دارد تا انسجام و نیروی محوری فرهنگ شهر را افزایش دهد. با بهره‌برداری از منابع فرهنگی نانجینگ، پرورش روح شهروندان جدید، انجام فعالیت‌های عملی اخلاقی، و عمیق‌تر کردن ساختار متمم شهر، به طور مؤثر کیفیت شهروندان خود را بهبود بخشیده است، نیروی مرکزی با روح شهر به عنوان هسته شکل می‌گیرد [۶]. یک شهر روح دارد. این ویژگی معنوی در زمینه تاریخی طولانی مدت و میراث فرهنگی منطقه‌ای آن، ضمنی است. این شهر تاریخ، فرهنگ، آداب و رسوم و رسوم محلی و همچنین، جهت‌گیری ارزشی و میراث فرهنگی مشترک شهر را در خود جای داده است. آن جاذبه جادویی تغییر روان‌شناسی عمومی را دارد و می‌تواند تا حد زیادی حس غرور، افتخار و میهن‌پرستی شهروندان را تقویت کند و نوعی فضای قوی از سلامتی، اتحاد و هماهنگی مثبت را از بالا به پایین شکل دهد [۷]. از طریق جمع‌آوری نمادها، آهنگ‌ها، ماسک‌ها، صدور تمبرهای یادبود، رله

مشعل و فعالیت‌های دیگر، عموم مردم در یک سری فعالیت‌های رنگارنگ برای سازماندهی رویداد، تغییر ارزش‌های عمومی و چشم‌انداز معنوی، و تزیین روح شهر، پی‌گیری ایده‌آل‌ها، و دلالت ضمنی زمان ساخت تمدن با هم، و فراهم کردن یک قدرت معنوی عظیم برای توسعه اقتصادی و اجتماعی شهر جمع خواهند شد. برگزاری رویدادهای ورزشی تأثیر مثبتی بر تحریک توسعه اقتصادی شهری و افزایش توسعه فرهنگی دارد [۸]. رویدادهای ورزشی فرصتی طلایی برای توسعه فرهنگ شهر میزبان ایجاد خواهند کرد. این شهر یک بستر تعاملی برای مبادلات فرهنگی بین شهر میزبان و شهرهای داخلی و خارجی به وجود می‌آورد، پنجره‌ای را برای نشان دادن تصویر شهر به جهان باز می‌کند، و توجه همه را از سراسر جهان به خود جلب می‌کند [۹]. در عین حال، رویدادهای ورزشی این قدرت را دارند که رسانه‌های جهانی را جذب کنند، آن‌ها را به کانون افکار عمومی جهان تبدیل کنند و به جهان فرصتی برای تشخیص، احساس، ارتباط و توسعه دهند [۳]. اجازه دهید جهان خارج تاریخ و فرهنگ شهر میزبان، سبک شهر، آداب و رسوم، مفاهیم فرهنگی و غیره را احساس کند، دید و نفوذ بین‌المللی شهر میزبان را گسترش دهد و پتانسیل زیادی برای توسعه فرهنگ شهری به ارمغان آورد. نوآوری یک نیروی محرک پایان‌ناپذیر برای رونق یک شهر است، و ارزش اساسی فرهنگ در نوآوری نهفته است [۱۰]. مزایده و میزبانی رویدادهای ورزشی، مجموعه‌ای از فرصت‌ها را برای شهر میزبان به ارمغان می‌آورد تا نوآوری فرهنگی را تسریع کند [۱۱] از مجموعه نمادها، جنگ‌ها و بناها، صدور تمبرهای یادبود، حمل مشعل به مراسم افتتاحیه و اختتامیه، از ساخت مکان‌های ورزشی، حمل‌ونقل شهری، ارتباطات و دیگر امکانات حمایتی، تا ساخت تمدن معنوی شهروندان و تطبیق وقایع ایجاد یک محیط طبیعی و فرهنگی، به نوبه خود، صنایع میزبان اقتصادی، فرهنگی، حمل‌ونقل، ارتباطات و دیگر امکانات نرم‌افزاری و سخت‌افزاری، که توسعه گردشگری را ارتقا خواهد داد [۱۲]. برگزاری رویدادهای ورزشی همچنین نوآوری و توسعه صنعت فرهنگی رسانه‌ای رادیو، فیلم و شبکه تلویزیونی را ارتقا خواهد داد، ارتقای تعدادی از برندهای فرهنگی شناخته‌شده اصلی را ارتقا خواهد داد و شکل‌گیری زنجیره صنعت فرهنگی شهر میزبان را ارتقا خواهد داد [۱۳]. یک فرصت استراتژیک برای رویدادهای ورزشی به منظور افزایش فرهنگ از طریق برگزاری یک رویداد ورزشی بین‌قاره‌ای با نفوذ، بدون شک یک رویداد را ایجاد خواهد کرد؛ بستر تعاملی برای مبادلات فرهنگی بین شهر میزبان و شهرهای داخلی و بین‌المللی. رویدادهای ورزشی جذابیت و تأثیر شهر را از طریق گسترش، تشعشع و ارائه رسانه‌های مختلف تقویت کرده‌اند. این دوره رقابت برند است [۱۴]. برند، تشعشع و تأثیر فرهنگ شهری را تعیین می‌کند. این مورد نشانه کیفیت فرهنگ شهری است [۱۵] که شامل ویژگی‌ها، سبک و طعم فرهنگ شهری می‌شود. این تجمع بلندمدت ساخت‌وساز فرهنگی شهر است. ساخت یک برند فرهنگی مهم‌ترین چیز در افزایش تابش فرهنگی یک شهر است. قدرت ارتباطی، رقابت و تأثیر آن، تأثیر، ویژگی‌ها، زیبایی‌شناسی و شهرت شهر را تعیین می‌کند. با توجه به رویدادهای ورزشی، شهر میزبان به‌ناچار از این فرصت برای ایجاد یک پلتفرم فرهنگی، ادغام، ارتقا، و نوآوری تعدادی از برندهای فرهنگی و خلاق با نقاط روشن و نقاط فروش «مردمی» که ندارند، و دیگران دارای هویت من هستند»، و تشکیل یک الگوی تابش فرهنگی عمودی و عمیق و چند زاویه استفاده خواهد کرد [۱۶]. رویدادهای ورزشی مؤثرترین و پرطرفدارترین رویدادهای ورزشی در جهان هستند. به‌جز درآمد مستقیم رویدادهای میزبانی، پس از پایان رویداد، تجارت واردات و صادرات شهر میزبان یا کشور میزبان گسترش خواهد یافت، فرهنگی، اقتصادی، و فناوری افزایش ارتباطات. از یک سو، تابش و انتشار فرهنگ شهری، تعداد زیادی از سرمایه‌گذاری‌های خارجی را در امور مالی، ایجاد فرهنگی، گردشگری، املاک و مستغلات و سایر صنایع جذب خواهد کرد و به نیروی محرکه برای رونق اقتصادی شهر میزبان تبدیل خواهد شد [۱۷]. از سوی دیگر، توسعه اقتصادی به یک پشتوانه قوی برای ترویج تابش فرهنگی تبدیل شده است. اقتصاد جهانی کنونی وارد عصر «فرهنگ +» شده است، و صنایعی مانند «فرهنگ + گردشگری»، «فرهنگ + مالی»، و «فرهنگ + اینترنت» به‌سرعت توسعه یافته‌اند، که توسعه همه‌جانبه فرهنگ شهری را ارتقا داده و با توسعه صنایع فرهنگی ناشی از افزایش تولید ناخالص داخلی شهری هدایت شده است. ورزش بخش مهمی از فرهنگ ملل در جهان معاصر است. بحث‌های محافل گوناگون، سرفصل روزنامه‌ها، برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی جایگاه آن را روشن ساخته است [۱۸]. اعلام موفقیت در مسابقات ملی و بین‌المللی میلیون‌ها نفر را شاد می‌کند و شکست در برنامه‌ها مردم را غمگین می‌سازد. جلب میلیون‌ها نفر تماشاچی به استادیوم‌ها، تبلیغات تجاری در کنار و خلال مسابقات، حمایت تماشاگران و استقبال آنان از تیم‌های مورد علاقه در کمک به بالا

بردن سطح استعدادها و ارائه مطلوب و موزون حرکتها و فعالیت‌های ورزشی مؤثر است. ورزش، تمرین تفکر واقع‌گرایانه و پرهیز از تفکر ذهن‌گرایانه است. با ورود ورزش به فرهنگ ایده‌آلیست این تفکر به نفع فرهنگ رئالیست رنگ می‌بازد. ابعاد غیر مادی فرهنگ نظیر اعتقادات، آداب و رسوم و ارزش و نیز ابعاد مادی فرهنگ نظیر معماری و تکنولوژی، تحت تأثیر ورزش وارد سیر تکاملی می‌شوند [۱۹]. بازی‌های المپیک که محل تجمع نمایندگان کشورهای مختلف از پنج قاره جهان با فرهنگ‌های مختلف است، از منظر دیپلماسی ورزشی گواه این است که تبادل ارتباطات تنها محصور به یک راه نیست، بلکه این حضور محلی برای ارتباطات بین ملیت‌ها و دولت‌ها به وجود می‌آورد که در تغییر نگرش بازیگران بین‌المللی نیز ایفای نقش می‌کند. در دنیای امروز به واسطه نقش رسانه‌ها در انعکاس رویدادهای جهانی می‌توان از این ابزار در کمک به تقویت دیپلماسی ورزشی استفاده کرد. رسانه‌ها که امروز برای ترویج ورزش، معرفی و انعکاس رویدادها با فناوری‌های جدید به‌ویژه در بخش ارتباطات، به ابزارهای بدون مرز و تأثیرگذار مبدل شده‌اند، نقش مهمی در تقویت دیپلماسی عمومی ایفا می‌کنند [۲۰].

هدف این تحقیق، بررسی نقش رویدادهای ورزشی در تقویت فرهنگ شهری و توسعه پایدار شهرها است. پژوهش حاضر به تحلیل اثرات برگزاری این رویدادها بر هویت فرهنگی، جذب گردشگر، و بهبود کیفیت زندگی شهروندان می‌پردازد. علاوه بر این، هدف از این تحقیق، شناسایی نوآوری‌های مرتبط با ادغام رویدادهای ورزشی در سیاست‌های مدیریت شهری به منظور ارتقای زیرساخت‌های فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی شهرها است. این رویکرد با تمرکز بر تقویت برند فرهنگی شهری و افزایش رقابت‌پذیری بین‌المللی شهرها، به دنبال آن است که الگویی نوین برای برنامه‌ریزی شهری مدرن ارائه دهد. به‌ویژه، این تحقیق نشان می‌دهد چگونه رویدادهای ورزشی می‌توانند به عنوان محرک اصلی در توسعه شهری پایدار عمل کنند و از طریق استفاده از ظرفیت‌های فرهنگی و ورزشی، فرصتی برای ایجاد تحول اقتصادی و اجتماعی فراهم سازند.

۲. مواد و روش کار

در این تحقیق، از دو روش اصلی **توصیفی - اسنادی** و **تحلیل محتوا** برای بررسی تأثیرات رویدادهای ورزشی بر فرهنگ شهری استفاده می‌شود. در روش **توصیفی - اسنادی**، پژوهشگر به جمع‌آوری و مطالعه منابع مختلف مانند مقالات علمی، گزارش‌ها و اسناد رسمی می‌پردازد تا روندها و تأثیرات برگزاری رویدادهای ورزشی بر فرهنگ و توسعه اقتصادی شهرهای میزبان را توصیف و تحلیل کند. این منابع مستند به عنوان شواهد و مبنای علمی، اطلاعات لازم را برای درک تغییرات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی به دست می‌دهند. در مرحله **تحلیل محتوا**، داده‌های به‌دست‌آمده از این اسناد به طور کیفی و دقیق بررسی می‌شود تا مفاهیم و الگوهای اصلی، مانند تقویت هویت فرهنگی، جذب گردشگر و تأثیرات اجتماعی و اقتصادی استخراج شوند. در این فرایند، محتوای اسناد به طور کامل مطالعه می‌شود تا روابط و تأثیرات مختلف میان آن‌ها شناسایی شود. در این تحقیق، به جای استفاده از کدگذاری، تحلیل محتوا به صورت توصیفی و کیفی انجام می‌شود تا بتوان به طور جامع‌تر و دقیق‌تر به تأثیرات رویدادهای ورزشی بر فرهنگ شهری و توسعه پایدار پرداخته شود. این ترکیب از روش‌ها، به پژوهشگر کمک می‌کند تا تأثیرات بلندمدت و جامع این رویدادها را شفاف‌تر و مستندتر بررسی کند. تحلیل محتوا این امکان را فراهم می‌کند که داده‌های کیفی موجود از طریق نمادها و شاخص‌های مشخص به صورت کمی تحلیل شوند. این روش به‌ویژه در پژوهش‌هایی که به بررسی متون، اسناد، گزارش‌ها و داده‌های موجود در قالب‌های مختلف می‌پردازند، کاربرد دارد. تحلیل محتوا نه تنها به درک بهتر معانی و مفاهیم موجود در داده‌ها کمک می‌کند، بلکه روابط بین آن‌ها را آشکار می‌سازد و داده‌های کیفی را به صورت قابل سنجش و قابل مقایسه ارائه می‌دهد. پژوهش حاضر همچنین از **روش‌های تجزیه و تحلیل منطقی** برای بررسی دقیق‌تر و عمیق‌تر تأثیر رویدادهای ورزشی بر توسعه فرهنگ ورزش شهری بهره گرفته است. این روش‌ها با تکیه بر تفکر انتقادی و بررسی روابط علی و معلولی، امکان شناسایی ارتباطات میان رویدادهای ورزشی و ابعاد مختلف فرهنگ شهری را فراهم می‌کنند. استفاده از تحلیل منطقی در این پژوهش به استخراج روابط معنادار میان متغیرها کمک کرده و نتایج قابل اتکایی ارائه داده است. این تحقیق از نوع **کاربردی و کیفی** است و هدف آن، ارائه راهکارهایی عملی برای استفاده از رویدادهای ورزشی در ارتقای فرهنگ ورزش شهری است. تحقیقات کاربردی، به خلاف تحقیقات بنیادی، بر حل مسائل واقعی و ارائه پیشنهادها عملی

متمرکز هستند. در این راستا، پژوهش حاضر به شناسایی چالش‌ها و فرصت‌های موجود در بهره‌برداری از رویدادهای ورزشی برای بهبود فرهنگ شهری پرداخته و راهکارهایی ارائه داده است که برای سیاست‌گذاران و مدیران شهری قابل اجرا باشد. در مجموع، این پژوهش با بهره‌گیری از ترکیبی از روش‌های توصیفی، تحلیل محتوا و تجزیه و تحلیل منطقی، به تحلیل تأثیرات پیچیده و چندبعدی رویدادهای ورزشی بر فرهنگ شهری پرداخته و بستری برای ارائه راهکارهای کاربردی در این حوزه فراهم کرده است. این روش‌شناسی به محققان اجازه داده است که از داده‌های موجود بهره‌برداری مؤثر کرده و نتایج پژوهش را به گونه‌ای هدایت کنند که قابلیت اجرا و عملیاتی شدن در زمینه مدیریت شهری را داشته باشد.

۳. نتایج

۳-۱. مسیر اصلی رویدادهای ورزشی برای پرورش فرهنگ شهری

رویدادهای ورزشی فرصتی استثنایی برای توسعه فرهنگ شهری و تقویت نقش مدیریت شهری فراهم می‌کنند. این یافته‌ها بر سه حوزه اصلی تمرکز دارند: ادغام فرهنگ و رویدادهای ورزشی، استفاده از استعدادها و فرهنگ در مدیریت شهری، و ایجاد برندهای فرهنگی شهری. در ادامه، هر حوزه با جزئیات بیشتری توضیح داده شده است.

ادغام رویدادهای ورزشی با فرهنگ محلی در چارچوب مدیریت شهری

یکی از کلیدهای موفقیت در استفاده از رویدادهای ورزشی برای تقویت فرهنگ شهری، ادغام این رویدادها با فرهنگ محلی است. این امر نیازمند همکاری میان بخش‌های مختلف مدیریت شهری، برنامه‌ریزان فرهنگی و جامعه محلی است. نمونه‌هایی مانند بازی‌های آسیایی گوانگجو و هانگزو نشان می‌دهند:

- گوانگجو: فرهنگ لینگنان با رویدادهای ورزشی ترکیب شد تا هم میراث فرهنگی شهر معرفی شود و هم جذابیت بین‌المللی آن افزایش یابد.
 - هانگزو: با بهره‌گیری از نمادهای فرهنگی مانند چای، ابریشم و هنرهای محلی، هویت فرهنگی متمایزی ایجاد شد که این شهر را در میان مقاصد گردشگری جهانی برجسته کرد.
- نقش مدیریت شهری در این زمینه:
- تدوین استراتژی‌های جامع برای ترکیب فرهنگ محلی با رویدادهای ورزشی.
 - ایجاد زیرساخت‌های فرهنگی - ورزشی که بتوانند پس از پایان رویدادها به عنوان مراکز چندمنظوره مورد استفاده قرار گیرند.
 - حمایت از رویدادهای فرهنگی جانبی مانند نمایشگاه‌ها و جشنواره‌ها در کنار مسابقات ورزشی.
- نمونه موفق دیگر:
- بازی‌های المپیک لندن ۲۰۱۲ نمونه‌ای برجسته از مدیریت شهری موفق است که با ایجاد فضاهای فرهنگی و ورزشی پایدار، مناطق کم‌برخوردار را به مراکز جذب گردشگر تبدیل کرد.

۳-۲. معرفی استعدادها و فرهنگی پیشرفته برای تقویت مدیریت شهری و فرهنگ شهری

یکی از محورهای کلیدی موفقیت در شهرهای میزبان رویدادهای ورزشی، جذب و پرورش استعدادها و فرهنگی است. این امر نه تنها باعث ارتقای فرهنگ شهری می‌شود، بلکه خلاقیت و نوآوری را در مدیریت شهری تقویت می‌کند.

چالش‌های موجود:

- بسیاری از شهرها در جذب و حفظ استعدادها و فرهنگی و مدیریتی سطح بالا ناکام هستند.
- نبود مکانیزم‌های حمایتی کافی برای کارآفرینان و نخبگان فرهنگی.

پیشنهادها:

- ایجاد کانال‌های سبز برای جذب استعدادها و فرهنگی داخلی و خارجی.

- تدوین سیاست‌های حمایتی ویژه مانند تسهیلات رفاهی، مشوق‌های مالی و ایجاد شبکه‌های حمایتی.
- جذب کارآفرینان و برنامه‌ریزان فرهنگی بین‌المللی و استفاده از تجارب آن‌ها برای توسعه زیرساخت‌های فرهنگی.

نمونه موفق:

شهر سیدنی پس از میزبانی بازی‌های المپیک ۲۰۰۰ با ایجاد شبکه‌های فرهنگی - ورزشی، توانست بخشی از استعدادهای بین‌المللی را جذب کرده و به ارتقای پایدار فرهنگ شهری خود کمک کند.

۳-۳. ایجاد برندهای فرهنگی شهری و افزایش رقابت‌پذیری هسته‌ای شهر از طریق مدیریت شهری

ایجاد برندهای فرهنگی شهری یکی از ابزارهای کلیدی برای ارتقای جایگاه شهرها در عرصه جهانی است. برندهای فرهنگی می‌توانند:

- توجه گردشگران را جلب کنند.
- سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی را جذب کنند.
- هویت شهری را تقویت کنند.

نقش مدیریت شهری:

- تدوین استراتژی‌های برندینگ شهری با تمرکز بر فرهنگ و رویدادهای ورزشی.
- حمایت از صنایع خلاق و فرهنگی مانند هنرهای نمایشی، تولیدات رسانه‌ای و طراحی.
- برگزاری رویدادهای بزرگ فرهنگی و ورزشی که به تقویت برند شهری کمک کند.

نمونه موفق:

- شهر دبی با تمرکز بر برندینگ شهری و استفاده از رویدادهای بین‌المللی مانند نمایشگاه اکسپو ۲۰۲۰ توانست جایگاه خود را به عنوان یک مقصد جهانی تثبیت کند.
- بارسلونا پس از المپیک ۱۹۹۲ با بهره‌گیری از زیرساخت‌های ورزشی و فرهنگی، به یکی از مقاصد گردشگری و سرمایه‌گذاری برجسته تبدیل شد.

۳-۴. مدل‌های تحلیلی برای هماهنگی بین فرهنگ، رویدادهای ورزشی و مدیریت شهری

پژوهش حاضر بر اساس یافته‌ها، دو مدل تحلیلی ارائه می‌دهد:

- مدل ۱: عوامل مؤثر بر فرهنگ ورزش شهری شامل: رویدادهای ورزشی، مدیریت شهری، تعاملات اجتماعی و برنامه‌ریزی فرهنگی.
- مدل ۲: مدل تأثیر رویدادهای ورزشی بر توسعه شهری که نشان‌دهنده تعامل میان زیرساخت‌های ورزشی، فرهنگ محلی و سیاست‌های شهری است.

این مدل‌ها ابزارهایی را برای برنامه‌ریزی بهتر و هماهنگی بین بخش‌های مختلف مدیریت شهری فراهم می‌کنند. در نهایت نتایج حاصل از این تحقیق به صورت شکل‌های ۱ و ۲ به دست آمد که قابل ملاحظه است.

شکل ۱. عوامل مؤثر بر فرهنگ ورزش

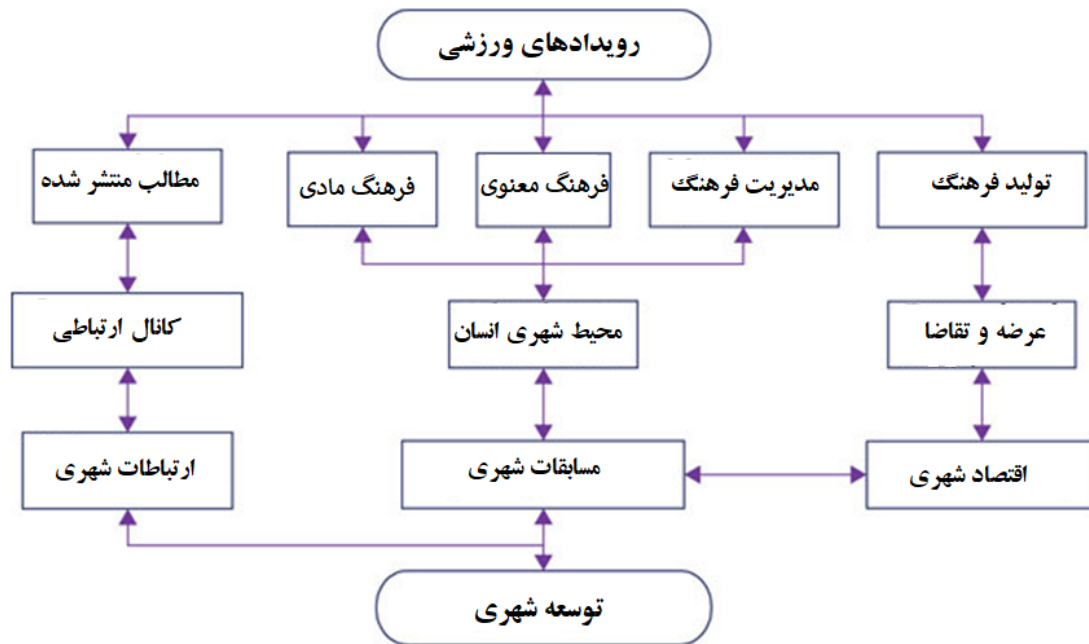
این مدل تحت عنوان «عوامل مؤثر بر توسعه فرهنگ ورزشی» طراحی شده و به صورت چهار بخش اصلی دسته بندی شده است که هر یک شامل شاخص ها و عوامل کلیدی هستند. در ادامه توضیحات هر بخش ارائه می شود:

- ✓ فهرست منابع صنعت فرهنگ ورزش:
- این بخش به منابع اقتصادی، تولیدی و تجاری مربوط به صنعت فرهنگ ورزش می پردازد. شاخص هایی مانند ارزش رشد سالانه صنعت، نسبت صنعت فرهنگ ورزش در تولید ناخالص داخلی، و تعداد مالکان در این صنعت به تأثیرات اقتصادی و تجاری مرتبط با فرهنگ ورزشی اشاره دارد. این بخش نشان می دهد چگونه این منابع می توانند به توسعه فرهنگ ورزشی کمک کنند.
- ✓ شاخص های مشارکت اجتماعی:
- این بخش بر مشارکت افراد و خانواده ها در فعالیت های ورزشی تمرکز دارد. شاخص هایی مانند نسبت افراد شرکت کننده در فعالیت های ورزشی و سطح مصرف خدمات مرتبط با فرهنگ ورزش نشان دهنده اهمیت تعاملات اجتماعی و نقش افراد در توسعه این فرهنگ است.
- ✓ شاخص قدرت نرم فرهنگ ورزش:
- این بخش به ابعاد فرهنگی و نرم توسعه فرهنگ ورزشی می پردازد. شاخص هایی مانند تعداد اختراعات ورزشی، تعداد رویدادهای بین المللی، و شاخص توسعه انسانی صنعت نشان دهنده نقش فرهنگ ورزشی در ارتقای جایگاه بین المللی و

خلاقیت در این حوزه است.

✓ شرایط تضمینی صنعت فرهنگ ورزش:

این بخش شامل عوامل حمایتی و زیرساختی مانند تأمین مالی دولت، تکمیل مقررات مرتبط با فرهنگ ورزشی، و محیط مناسب تسهیلات ورزشی و شهری است. این عوامل نشان‌دهنده اهمیت سیاست‌گذاری و مدیریت شهری در توسعه پایدار فرهنگ ورزشی هستند.

شکل ۲. مدل تأثیر رویدادهای ورزشی بر فرهنگ و توسعه شهری

این مدل تحت عنوان «عوامل مؤثر بر توسعه فرهنگ ورزشی» طراحی شده و به صورت چهار بخش اصلی دسته‌بندی شده است که هر یک شامل شاخص‌ها و عوامل کلیدی هستند. در ادامه توضیحات هر بخش ارائه می‌شود:

✓ فهرست منابع صنعت فرهنگ ورزش:

این بخش به منابع اقتصادی، تولیدی و تجاری مربوط به صنعت فرهنگ ورزش می‌پردازد. شاخص‌هایی مانند ارزش رشد سالانه صنعت، نسبت صنعت فرهنگ ورزش در تولید ناخالص داخلی، و تعداد مالکان در این صنعت به تأثیرات اقتصادی و تجاری مرتبط با فرهنگ ورزشی اشاره دارد. این بخش نشان می‌دهد چگونه این منابع می‌توانند به توسعه فرهنگ ورزشی کمک کنند.

✓ شاخص‌های مشارکت اجتماعی:

این بخش بر مشارکت افراد و خانواده‌ها در فعالیتهای ورزشی تمرکز دارد. شاخص‌هایی مانند نسبت افراد شرکت‌کننده در فعالیتهای ورزشی و سطح مصرف خدمات مرتبط با فرهنگ ورزش نشان‌دهنده اهمیت تعاملات اجتماعی و نقش افراد در توسعه این فرهنگ است.

✓ شاخص قدرت نرم فرهنگ ورزش:

این بخش به ابعاد فرهنگی و نرم توسعه فرهنگ ورزشی می‌پردازد. شاخص‌هایی مانند تعداد اختراعات ورزشی، تعداد رویدادهای بین‌المللی، و شاخص توسعه انسانی صنعت نشان‌دهنده نقش فرهنگ ورزشی در ارتقای جایگاه بین‌المللی و خلاقیت در این حوزه است.

✓ شرایط تضمینی صنعت فرهنگ ورزش:

این بخش شامل عوامل حمایتی و زیرساختی مانند تأمین مالی دولت، تکمیل مقررات مرتبط با فرهنگ ورزشی، و محیط مناسب تسهیلات ورزشی و شهری است. این عوامل نشان‌دهنده اهمیت سیاست‌گذاری و مدیریت شهری در توسعه پایدار فرهنگ ورزشی هستند.

دو مدل ارائه شده (مدل عوامل مؤثر بر توسعه فرهنگ ورزش و مدل تأثیر رویدادهای ورزشی بر توسعه شهری) به طور مستقیم به مدیریت شهری مرتبط هستند و نقش کلیدی سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی شهری در بهره‌گیری از رویدادهای ورزشی برای توسعه فرهنگ و ارتقای ابعاد مختلف شهری را نشان می‌دهند. در ادامه، نحوه اتصال این دو مدل به مدیریت شهری توضیح داده می‌شود:

➤ مدیریت شهری در توسعه فرهنگ ورزش (مدل اول):

مدل نخست نشان می‌دهد توسعه فرهنگ ورزش به چهار دسته از عوامل وابسته است: منابع صنعت فرهنگ ورزش، مشارکت اجتماعی، قدرت نرم فرهنگی، و شرایط تضمینی صنعت فرهنگ ورزش. مدیریت شهری در هر یک از این حوزه‌ها نقش مهمی دارد:

- **منابع صنعت فرهنگ ورزش:** مدیریت شهری با تأمین مالی و جذب سرمایه‌گذاری در صنعت ورزش، رشد اقتصادی مرتبط با فرهنگ ورزشی را تضمین می‌کند. سیاست‌گذاری برای افزایش ارزش افزوده صنعت فرهنگ ورزش و حمایت از تولیدکنندگان محلی، در این بخش اهمیت دارد.
- **مشارکت اجتماعی:** مدیریت شهری با فراهم کردن زیرساخت‌های مناسب و برنامه‌ریزی رویدادهای محلی و بین‌المللی، مشارکت شهروندان را در فعالیتهای ورزشی و فرهنگی تقویت می‌کند. ایجاد فضاهای ورزشی عمومی و ترویج فرهنگ ورزش خانوادگی نیز در این زمینه حیاتی است.
- **قدرت نرم فرهنگ ورزش:** مدیریت شهری می‌تواند با میزبانی رویدادهای ورزشی بین‌المللی و حمایت از فعالیتهای خلاقانه، جایگاه شهر را در عرصه‌های بین‌المللی ارتقا دهد. این امر باعث افزایش هویت شهری و رقابت‌پذیری فرهنگی می‌شود.
- **شرایط تضمینی:** تدوین سیاست‌های حمایتی، از جمله تأمین بودجه، قوانین حمایتی و تدوین استراتژی‌های بلندمدت برای مدیریت زیرساخت‌های ورزشی و فرهنگی، بخش مهمی از وظایف مدیریت شهری است.

➤ مدیریت شهری در توسعه پایدار شهری (مدل دوم):

مدل دوم نشان‌دهنده تعاملات پیچیده میان فرهنگ، اقتصاد، ارتباطات و رویدادهای ورزشی در توسعه شهری است. در این مدل نیز مدیریت شهری نقش محوری دارد:

- **تولید و مدیریت فرهنگ:** مدیریت شهری باید اطمینان حاصل کند که فرهنگ مادی و معنوی ایجاد شده در نتیجه رویدادهای ورزشی، به‌درستی مدیریت می‌شود که شامل تدوین برنامه‌هایی برای حفظ زیرساخت‌های فرهنگی و تقویت ارزش‌های اجتماعی است.
- **عرضه و تقاضا:** مدیریت شهری با ایجاد تعادل بین عرضه امکانات ورزشی و فرهنگی و تقاضای شهروندان، می‌تواند نیازهای جامعه را به طور مؤثر برآورده سازد و به ارتقای اقتصاد شهری کمک کند.
- **ارتباطات شهری:** ارتباطات شهری که در مدل دوم به عنوان یک کانال مهم معرفی شده، نیازمند مدیریت شهری است تا پیام‌های فرهنگی و ورزشی به‌درستی به شهروندان منتقل شوند. این امر از طریق رسانه‌ها، جشنواره‌ها و کمپین‌های ارتباطی امکان‌پذیر است.
- **محیط و مسابقات شهری:** مدیریت شهری باید زیرساخت‌های شهری را بهبود بخشد تا میزبانی رویدادهای ورزشی و فرهنگی به طور مؤثر انجام شود. ایجاد فضاهای شهری که تعاملات اجتماعی را تقویت کنند، بخش کلیدی این فرایند است.

• **اقتصاد شهری:** رویدادهای ورزشی باید به عنوان ابزارهای تقویت اقتصاد محلی و بین‌المللی در نظر گرفته شوند. مدیریت شهری باید سرمایه‌گذاری در این بخش را تشویق کند و از مزایای اقتصادی این رویدادها برای توسعه زیرساخت‌های عمومی استفاده کند.

➤ نقاط اتصال بین دو مدل از منظر مدیریت شهری:

- ۱- سیاست‌گذاری جامع:
مدیریت شهری باید سیاست‌های هماهنگی تدوین کند که هم‌زمان به توسعه فرهنگ ورزشی (مدل اول) و تأثیرات مثبت آن بر توسعه شهری (مدل دوم) بپردازد.
- ۲- زیرساخت‌های مشترک:
زیرساخت‌های ورزشی و فرهنگی به عنوان نقاط اتصال دو مدل عمل می‌کنند. مدیریت شهری باید بر ساخت و نگهداری این زیرساخت‌ها تمرکز داشته باشد.
- ۳- تعاملات اجتماعی:
مشارکت اجتماعی در مدل اول و ارتباطات شهری در مدل دوم نشان می‌دهند مدیریت شهری باید برنامه‌هایی برای افزایش تعاملات اجتماعی و تقویت حس تعلق شهروندان طراحی کند.
- ۴- برندینگ شهری:
قدرت نرم فرهنگ ورزش (مدل اول) و برند فرهنگی شهری (مدل دوم) نشان می‌دهند مدیریت شهری باید به توسعه برند شهری از طریق ورزش و فرهنگ توجه ویژه‌ای داشته باشد.
- ۵- پایداری اقتصادی و فرهنگی:
در هر دو مدل، نقش اقتصاد شهری و فرهنگ ورزشی به عنوان عوامل کلیدی توسعه پایدار مشخص شده است. مدیریت شهری باید از این دو عامل برای ایجاد ارزش اقتصادی و فرهنگی پایدار بهره‌برد. اتصال این دو مدل نشان می‌دهد مدیریت شهری به عنوان محور هماهنگی، باید نقش میانجی بین رویدادهای ورزشی، توسعه فرهنگ شهری و اقتصاد شهری ایفا کند. رویدادهای ورزشی می‌توانند ابزاری قدرتمند برای ایجاد تغییرات مثبت در شهرها باشند، اما این تغییرات تنها در صورت وجود یک مدیریت شهری قوی و هماهنگ، امکان‌پذیر است. این مدیریت باید بر برنامه‌ریزی بلندمدت، تعاملات چندبخشی و پایداری تأکید کند.

۵. نتیجه‌گیری

در این تحقیق، رویدادهای ورزشی به عنوان ابزاری قدرتمند برای تقویت فرهنگ شهری و توسعه مدیریت شهری معرفی شده‌اند. این تحقیق بر سه حوزه اصلی تمرکز دارد: ادغام رویدادهای ورزشی با فرهنگ محلی در چارچوب مدیریت شهری، استفاده از استعدادهای فرهنگی در مدیریت شهری، و ایجاد برندهای فرهنگی شهری. در حوزه ادغام رویدادهای ورزشی با فرهنگ محلی، نمونه‌هایی مانند گوانگجو و هانگزو نشان داده‌اند ترکیب فرهنگ محلی با رویدادهای ورزشی، هویت فرهنگی شهر را تقویت می‌کند و جذابیت بین‌المللی آن را افزایش می‌دهد. همچنین در این زمینه، نقش مدیریت شهری شامل تدوین استراتژی‌های جامع، ایجاد زیرساخت‌های فرهنگی - ورزشی، و حمایت از رویدادهای فرهنگی جانبی است. به طور مثال، بازی‌های المپیک لندن ۲۰۱۲ با ایجاد فضاهای ورزشی و فرهنگی پایدار، موفق به تبدیل مناطق کم‌برخوردار به مراکز جذب گردشگر شد. از دیگر حوزه‌های مهم، معرفی استعدادهای فرهنگی برای تقویت مدیریت شهری است که باعث نوآوری و ارتقای فرهنگ شهری می‌شود. به این منظور، ایجاد کانال‌های سبز برای جذب استعدادهای داخلی و خارجی ضروری است. نمونه موفق این امر شهر سیدنی پس از میزبانی بازی‌های المپیک ۲۰۰۰ است. در نهایت، ایجاد برندهای فرهنگی شهری و تقویت رقابت‌پذیری شهر از طریق مدیریت شهری نیز به عنوان ابزارهایی برای ارتقای جایگاه شهرها در عرصه جهانی معرفی شده‌اند. در این تحقیق، دو مدل تحلیلی ارائه شده است. مدل اول به عوامل مؤثر بر فرهنگ ورزش شهری و مدل دوم به تأثیرات رویدادهای ورزشی بر

توسعه شهری پرداخته‌اند. این دو مدل به طور مستقیم به مدیریت شهری مرتبط هستند و نقش سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی شهری را در بهره‌گیری از رویدادهای ورزشی برای توسعه فرهنگ شهری و ارتقای ابعاد مختلف شهری به‌وضوح نشان می‌دهند. نتایج تحقیق نشان می‌دهد مدیریت شهری باید به عنوان محور هماهنگی، نقش میانجی بین رویدادهای ورزشی، فرهنگ شهری و اقتصاد شهری را ایفا کند. برای بهره‌گیری بهینه از رویدادهای ورزشی، سیاست‌های جامع، زیرساخت‌های پایدار و تعاملات اجتماعی ضروری است. همچنین، استفاده از رویدادهای ورزشی برای ترویج فرهنگ محلی و جذب گردشگران می‌تواند فرصتی مناسب برای تقویت هویت جمعی و افزایش رقابت‌پذیری شهرها باشد. در این پژوهش نشان داده شد که رویدادهای ورزشی نه تنها می‌توانند به عنوان یک عامل تقویت‌کننده در ارتقای فرهنگ شهری عمل کنند، بلکه می‌توانند به بهبود شرایط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شهرها کمک کنند. با استفاده بهینه از رویدادهای ورزشی، امکان توسعه پایدار شهری، ایجاد فرصت‌های جدید اقتصادی، و ارتقای هویت شهری وجود دارد. این تحقیق همچنین تأکید دارد که موفقیت در این زمینه نیازمند همکاری نزدیک میان تمامی بخش‌های مختلف مدیریت شهری، برنامه‌ریزان فرهنگی، و جامعه محلی است. به طور کلی، این پژوهش بر اهمیت رویکرد جامع و چندوجهی در بهره‌برداری از رویدادهای ورزشی به عنوان یک ابزار استراتژیک برای توسعه فرهنگی و اقتصادی شهرها تأکید دارد. در نتیجه، پیشنهادهای عملی برای مدیریت شهری شامل طراحی پایدار شهری، بهره‌برداری بلندمدت از امکانات ورزشی، افزایش مشارکت جامعه، ترویج گردشگری فرهنگی، آموزش و اطلاع‌رسانی، و پایش و ارزیابی تأثیرات اقتصادی و اجتماعی رویدادهای ورزشی است. با توجه به نتایج تحقیق می‌توان راهکارهای اجرایی زیر را ارائه داد:

- ۱- طراحی پایدار شهری: ادغام زیرساخت‌های ورزشی در طرح‌های جامع شهری با تأکید بر پایداری، کاهش آلودگی و افزایش دسترسی عمومی.
- ۲- بهره‌برداری بلندمدت: تضمین استفاده چندمنظوره از امکانات ورزشی پس از رویدادها، مانند تبدیل استادیوم‌ها به مراکز فرهنگی، تفریحی و آموزشی.
- ۳- افزایش مشارکت جامعه: برگزاری جلسات مشورتی و درگیر کردن شهروندان در تصمیم‌گیری‌های مرتبط با رویدادهای ورزشی.
- ۴- ترویج گردشگری فرهنگی: استفاده از رویدادهای ورزشی به عنوان ابزاری برای معرفی فرهنگ محلی و جذب گردشگران.
- ۵- آموزش و اطلاع‌رسانی: برگزاری کارگاه‌ها و برنامه‌های آموزشی در زمینه فرهنگ ورزشی و تقویت نقش آن در توسعه شهری.
- ۶- پایش و ارزیابی: ایجاد شاخص‌هایی برای سنجش تأثیرات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی رویدادهای ورزشی و ارائه گزارش‌های منظم به شهروندان.

منابع

1. Zeynali Azim, A., Babazadeh Oskouei, S., Mehmani, R., Faraji, S., Rafizadeh, M. Evaluation of Urban Regeneration in the Historical Context of Tabriz City with a Culture-Oriented Approach. *Sustainable Development of Geographical Environment*, 2023; 5(8): 51-69. <https://doi.org/10.48308/sdge.2023.103833>.
2. Razi, N., Abdollahzadeh Tarf, A., Saghafi Asl, A., Sattarzadeh, D. Assessing the Relationship between the Effective Cultural Indices on the Sustainable Urban Landscape of Urmia City. *Sustainable city*, 2023; 6(1): 19-37. (In Persian)
3. Fahim davin, H., Asadollahi, E. Impact of Dominant Culture in Ritual-Heritage Sports on the Development of Social Capital of Urban Communities (Case study: Zurkhaneh sport and wrestling in Khorasan Razavi province). *Research on Educational Sport*, 2023; 10(29): 45-66. (In Persian)
4. Torabi, F., Mohammadi, M. Institutionalizing the effective factors of the general culture of public sports in the society (case study: Tehran province). *Applied Research in Sport Management*, 2023; 12(2): 15-30. doi: 10.30473/arsm.2023.65980.3719. (In Persian)
5. Bai Y. Thoughts on hosting large-scale sports events in my country [J]. *Sports Culture Guide*, 2013 (5): 4-6.
6. Abedi, A., Razavi, S. M. H., Doosti, M., Ahmadi, S. A. Identifying the Aspects and Approaches of Cultural Development of Sport and Its Factors. *Strategic Studies on Youth and Sports*, 2019; 17(42): 9-32. (In Persian)
7. Lei Hu. Exploration of Sports Events to the Cultivation of Urban Sports Culture. *Frontiers in Sport Research* (2020) Vol. 2 Issue 8: 90-96. <https://doi.org/10.25236/FSR.2020.020816>.
8. Tong J. Path selection of urban sports development from the perspective of cultural creativity[J]. *Sports Science and Technology*, 2016, (1): 96-97.
9. Qingyuan Li, Junwei Zhang, Mengxin Qi, Taifu Hou, Method of Sports Rehabilitation Based on the Concept of Urban Sports Culture. *Social Medicine and Health Management* (2023) Vol. 4: 64-71. DOI: <http://dx.doi.org/10.23977/socmhm.2023.040210>.
10. Li Y and Li Y. "Research on the impact of hosting large-scale sports events on the development of urban sports culture--Taking the 14th National Games held in Xi'an City as an example. "Contemporary sports Technology 12. 20 (2022): 122-125.
11. Wang C., The application of urban sports culture in the construction of large-scale sports facilities. *Industrial buildings* 52. 03(2022): 316-317.
12. Ma A, and He Y. "Exploration of competitive sports celebrities and the development of sports culture in Nantong City." *Contemporary Sports Technology*, 2021 11(25): 166-168.
13. Wang DJ An introduction to sports materialized culture studies[J]. *Journal of Beijing Sport University*, 2016 39(6):13-20.
14. Lu Q, Qiao KM, Research on the evaluation index system of sports culture industry competitiveness[J]. *J Chaohu Univ*, 2015 31(3): 95-100
15. Abedini, S., Talebi, S. The Socio-economical Factors Related to the Degree of Tendency of Citizens toward Public Sports in Khalkal. *Journal of Applied Sociology*, 2017; 28(1): 131-144. doi: 10.22108/jas.2017.21255. (In Persian)
16. Mahmoudi, A., Pirjamadi, S., Roozbeh Tehrani, S. The Role of Urban Management and Citizens' Acculturation of Public Cycling on Sustainable Urban Development. *Sport Management Journal*, 2022; 14(4): 164-149. (In Persian)
17. Hui S, Evaluation of regional cultural creative Industries. Development based on fuzzy AHP method[J]. *Appl Mech Mater*, 2011, 39(2):592-597
18. Lin L. "Research on the coupling of WTA Super Elite Competition and Zhuhai City Sports Culture." *Journal of Guangzhou Institute of Physical Education*, 2019 39. 05: 89-94.
19. Pope SW, Embracing cultural contexts and critical reflexivity: (re)presenting the global sports industry in research and practice[J]. *Eur Sport Manag Q*, 2010, 10(4):509-524.
20. Clark R, Misener L. Understanding urban development through a sport events portfolio: A case study of London, Ontario. *J Sport Manag*. 2015;29(1):11-26. doi:10.1123/JSM.2013-0259.